

تحلیل تورم مواد غذایی در ایران با تأکید بر نرخ ارز حقیقی

احمد جعفری صمیمی^۱، زهرا فرج زاده^۲

۱-استاد گروه اقتصاد، دانشگاه مازندران

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی، دانشگاه مازندران

چکیده

ایران نیز از جمله کشورهای در حال توسعه‌ای که برای سالیان متمادی با نرخ‌های تورم دو رقمی مواجه بوده و همواره بخش اعظم تلاش‌های دولت به شناسایی ریشه‌های تورم و رفع آن معطوف شده است. و با نرخ تورم ۱۲ درصدی مواد خوراکی در آگوست ۲۰۱۵ در میان ۱۶۵ کشور جهان رتبه ۱۰ را به خود اختصاص داد. هدف اصلی این مقاله بررسی مهم ترین عوامل اقتصادی تعیین کننده شاخص قیمت مواد غذایی در ایران با استفاده از آخرین اطلاعات منتشر شده در سال ۱۳۹۵ می باشد. برای این منظور با استفاده از روش خودرگرسیون با وقفه های گسترده (ARDL) و اطلاعات سری زمانی مربوط به سال های ۱۳۹۳-۱۳۶۲، الگوی مورد نظر برآورد شده است. بر اساس نتایج بدست آمده، متغیر حجم پول، تولید ناخالص داخلی سرانه در بلند مدت و کوتاه مدت تأثیر مثبت و متغیر سرمایه گذاری ناخالص داخلی و نرخ ارز حقیقی تأثیر منفی بر نرخ تورم مواد غذایی داشته اند و با تأکید بر اقتصاد مقاومتی تورم مواد غذایی کاهش می یابد و همچنین، متغیر درجه باز بودن اقتصاد تأثیر منفی اما از نظر آماری بی معنا است.

واژگان کلیدی: درجه باز بودن تجاری، نرخ ارز حقیقی، تولید ناخالص داخلی طبقه بندی JEL: E۳۰،

Q۱۱،